

Dødsenglen

Døden er så nær, så nær - min ven, min elskede - du spænder mig på pinebænken. Hvad vil der ske, når dagen er omme, når døden får sin time, dødstimen, hvor hjertet brister?

Prøv det, prøv det, så kommer svaret på al din trængsel, en glæde uden lige i dit liv vil erobre sindet, når du vover døden for alvor uden mulighed for fortrydelse.

Det er kravet: Overgivelse til dødsenglen, din mørke skygge, der altid har været med dig, som altid har ventet på sin time - tålmodigt, roligt - må du indse, at timen er kommet, da du skal herfra.

Afklaret, rolig er din bevidsthed om det, der forestår. Velkendt er det jo, når det kommer til stykket. Du har været der før, kender smagen af døden, den ufrivillige død. Men nu må den være ønsket, accepteret som en ven, en kærlig ven, den ven der altid har været med dig.

Intet binder dig mere. Du er ubunden, alene i tomheden, den dybe emotionelle tomhed, en fred og frihed så stor, som giver plads til den ubundne glæde i liv og død, der her er ét.

Det er ikke til at forstå, skal opleves, og hvem vil det? Overgivelsen til Nazguls skygge - den rædsel er ikke for sarte sjæle og tages kun lidt ad gangen af de stærke i ånden, for døden er prisen - målet for al vor trængsel, gevinsten: Den (det) eneste, du kan håbe på i dette liv.

Forfærdeligt er det at se på dødens nærvær i alt. Så hellere døden, som kalder livet i alt frem fra skyggen. Paradoxernes paradoks, enhedens enhed, tomhedens tomhed, ordenes leg - i Gud - hinsides enhver forstand, som satser på liv og ikke på død.

Liv og død og bevidsthed på flere niveauer er svaret, men det kan heller ikke forstås, giver ikke mening for et almindeligt, dødeligt intellekt - skal opleves.

Tærskelvogteren har trukket sig væk

Så dertil er vi (du) altså kommet: Svaret, som har været med dig hele dit liv. Svaret, som når det kommer til stykket er så velkendt. Den sidste tærskel er næsten passeret. Tærskelvogteren har trukket sig væk, adgangen fri. Din vej til evigheden er dér lige for næsen, når du tør - dø - helt og aldeles, som Jesus døde: Korsfæstet, hånet, smertefuldt.

Skal accepteres, og så er du fri - som fuglen, som svalen, du drømmer om, er sjælen fri. Som lærken vil den juble over land og by (mest over land). Hovedgevinsten er din: Sjælens frihed, som du så ofte har mødt i drømme, realiseres.

Vejlen er ved at være slut, den lange rejse fra liv til liv og død, som handler om en bevidsthed i stadig, uundgåelig udvikling gennem menneskeheden og naturens historie.

Vi er dødelige som den mindste orm og største stjerne. Af støv er vi kommet, til støv vi bliver, men bevidstheden udvikles i den enkelte og kollektivet.